

La Rovira

Muntanyola

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Zona de la Vall
Emplaçament La Rovira s/n. Pista Urb. Sobirana per Tresserres direcció la Vall.
08505. Muntanyola.

Coordenades:

Latitud: 41.86308
Longitud: 2.14102
UTM Est (X): 428709
UTM Nord (Y): 4634931

Classificació

Número de fitxa 08129-74
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Popular
Segle XII-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Presenta cert mal estat
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00030

Fitxes associades:

[El Molí de la Rovira](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dv., 20/10/2006 - 02:00

Descripció

El gran casal de la Rovira està format per un conjunt d'edificacions annexes on s'agrupa la zona d'habitatge i els diferents edificis agrícola- ramaders disposats al l'est i al sud del mas. L'edifici central el forma una construcció de planta quadrangular organitzada en planta i dos pisos. El sistema constructiu utilitzat és de pedra local lligada amb argamassa amb murs de paredat comú i amb grans carreus de pedra calcària local situats en els angles. La coberta està formada per una teulada a doble vessant amb teula aràbiga i amb el carener perpendicular a la façana. L'entrada principal es realitza per la façana sud i l'accés es fa a través d'una portalada adovellada que dona accés a una petita entrada rectangular en el fons de la qual es disposen les escales d'accés a la resta d'estances particulars que es troben en ambdós pisos. Es tracta d'unes escales de factura força senzilla: fàbrica de pedra amb una barana forjada. Aquesta façana principal presenta una estructura simètrica on s'obren les diverses obertures, totes emmarcades amb llindes de pedra de carreus ben tallats que actuen com a principal element decoratiu. De les dues finestres que s'obren a cada pis, les de la banda est van ser modificades passant a ser convertides en balcons. I la finestra inferior de la banda oest va passar a ser un finestral. Al davant de la façana principal es troben dos cossos annexes juxtaposats formats per un edifici d'una planta i terrat a sobre i un altre de planta i pis amb un petit tancat al davant, que presenten una factura més moderna. Es tracta d'una construcció en pedra de carreus poc treballats i irregulars on es combina l'ús de rajola per a les obertures de portes i finestres i l'arrebossat. El cos de més a l'oest té un ús particular, mentre el segon cos té una doble funcionalitat: la part inferior és utilitzada com a galliner, mentre que el terrat té usos més domèstics. La façana est del mas té un segon cos adossat; es tracta d'una ampliació que s'organitza en base una planta rectangular de planta i pis i un eix de simetria horitzontal, organitzat en petites finestres disposades en grups de tres, emmarcades amb grans llindes de pedres, brancals de carreus i lleixa motllurada. Es tracta d'obertures de petites dimensions, a excepció d'una finestra profusament decorada amb motius gòtics que es troba situada a l'angle sud-oest. La planta baixa d'aquesta edificació seria utilitzada amb fins agrícola- ramaders, mentre que al primer pis s'ubiquen les estances d'ús domèstic del mas. A aquesta estructura s'afegeix un tercer cos de planta rectangular orientat de sud a nord organitzat en planta baixa i primer pis i on s'obren tres obertures, una a la planta baixa corresponent a un gran portal rectangular emmarcat amb llindes de pedra ben tallada i dos finestrals superiors (un dels quals actualment està tapiat). La planta baixa és utilitzada com a garatge, mentre que el primer pis actualment té funcions de sala, però hauria tingut usos de caire més agrícola: galeria o pallissa. La tècnica constructiva utilitzada segueix el modulat anterior de pedra de petits carreus bastament tallada i rejuntada amb morter amb grans llindes de pedra que emmarquen les diverses obertures. Aquesta darrera construcció està totalment buida en la seva fonamentació, ja que en aquest punt s'hi troba una gran cisterna excavada a la roca natural que dona lloc a una petita bassa oberta amb una arcada per la banda est de l'estructura, feta de pedra de petites dimensions i rajola. El mas es troba tancat en aquest punt, fent un petit raval. Al davant hi ha una terrassa de forma rectangular de pedra natural i un mur petit de tanca de paredat carejat, l'accés el qual es realitza per una porta de fusta coberta a una sola vessant amb teula aràbiga seguida d'un mur de pedra seca que s'obre cap a l'est.

Observacions:

A la banda sud-oest de mas, i lleugerament separat, es troba una gran estructura rectangular, formada per diversos cossos que corresponen als annexes ramaders formats per l'actual pallissa, i les corts pel bestiar menut. Es tracta d'una construcció massissa formada per carreus de petites dimensions falcats amb rajols i pedres més petites i rejuntats amb morter, amb un alçat modern amb totxana.

Possiblement aquest cos hagués tingut altres usos menys agrícoles. Més allunyats del mas encara es troben altres annexes ramaders corresponents a les corts de bestiar gran (bòvids i sus).

Història

El gran mas de la Rovira forma un conjunt arquitectònic datable al segle XIV, tot i que l'existència del topònim es documenta al 1198, quan s'esmenten les afrontacions del castell de Muntanyola. En la resta de la documentació escrita també apareix en diversos textos de la Baixa Edat Mitjana el topònim de la Rovira, però no s'acaba de concretar l'entitat d'aquest mas ni les seves possessions. En època moderna, concretament en el fogatge de 1553, s'esmenta a Salvador Rovira, segurament el propietari de la Rovira. Aquest mas presenta una clara relació de proximitat amb el molí de la Rovira, i entroncà amb la família Muntanyola i posteriorment Montcada. A nivell constructiu, el mas de la Rovira està format per un gran mas de planta rectangular que tingué dues reformes arquitectòniques durant l'època moderna, cap a la banda est. En el mas no hi ha cap llinda gravada ni cap element que pugui donar una cronologia més exacta d'aquestes reformes.

Bibliografia

PLADELASALA, J. (1953). "La parròquia de Muntanyola" a AUSA vol 1, n.4. Vic: 153-157. Fogatges de 1497 i 1553.

